

Odluka o donosenju Zakona o visokom sudbenom Vijeću Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koja su mi data u članku V. Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora) Općega okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja navedenoga Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora; i posebno uzimajući u obzir članak II.1. (d) prethodno spomenutoga Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni potrebnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u svezi sa civilnom provedbom”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije o provedbi mira koja je održana u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokoga predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada procijeni da je to potrebno” u svezi sa određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovoga stavka) “mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnoga sporazuma na cijelokupnom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih Entiteta”;

Imajući u vidu kominike Upravnoga odbora Vijeća za provedbu mira usvojenog na sastanku održanom u Briselu 28. veljače 2002. godine u kojem se priznaje “značaj osnivanja Visokoga sudbenog vijeća za Bosnu i Hercegovinu”;

Imajući dalje u vidu kominike Upravnoga odbora Vijeća za provedbu mira usvojenog na sastanku održanom 7. svibnja 2002.

godine u Sarajevu u kojem je navedeno kako bi osnivanje jednog Visokog sudbenog vijeća “položilo temelje daljnjoj reformi pravosuđa kao što je reorganizacija sudskog i tužiteljskog sustava”;

Svjestan potrebe da se nastavi sa tom reorganizacijom i procesom odabira nakon osnivanja Visokoga sudbenog i tužiteljskog vijeća Federacije Bosne i Hercegovine i Visokoga sudbenog i tužiteljskog vijeća Republike Srpske koji će zajedno činiti jedno Visoko sudbeno vijeće na razini države Bosne i Hercegovine;

Pozivajući se na članak III: 5 (b) Ustava Bosne i Hercegovine, koji glasi da “u razdoblju od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Ustava, entiteti će početi pregovore s ciljem uključivanja odgovornosti i drugih pitanja u nadležnost institucija Bosne i Hercegovine...”;

Pozivajući se na članak I:2. Ustava Bosne i Hercegovine, koji glasi da je “Bosna i Hercegovina demokratska država koja funkcionira sukladno zakonu...”;

Uočavajući da je za jačanje demokratskih principa i vladavine zakona najbitnije da državne institucije Bosne i Hercegovine, između ostaloga, imaju ovlast da donose zakone o pravosudnim organima u cijeloj Bosni i Hercegovini i ubuduće u Distriktu Brčko; te

Na temelju gore navedenog, ovim donosim slijedeću Odluku:

ODLUKA

O DONOŠENJU ZAKONA O VISOKOM SUDBENOM VIJEĆU BOSNE I HERCEGOVINE

Zakon koji slijedi stupa na snagu na privremenom osnovu kako je predviđeno člankom 74 ovoga Zakona, dok Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i postavljanja bilo

kakvih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i bit će bez odlaganja objavljena u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine i Službenom glasniku Distrikta Brčko.

Sarajevo, 23. svibnja 2002.

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik